

”Skeittaus tulee aina kuulumaan kaduille”

Skeittaajien kokemukset Turun kaupunkiympäristöstä ja skeittaajien yhteisöllisyys

Venla Kataja

Kandidaatintutkielma

Kulttuurien tutkimus

Historian, kulttuurin ja taiteiden tutkimuksen laitos

Humanistinen tiedekunta

Turun yliopisto

Toukokuu 2025

Kandidaatintutkielma

Kulttuurien tutkimuksen tutkinto-ohjelma

Venla Kataja

”Skeittaus tulee aina kuulumaan kaduille” – Skeittaajien kokemukset Turun kaupunkiympäristöstä ja skeittaajien yhteisöllisyys

Sivumäärät: tutkielman sivumäärä 24, liitteiden sivumäärä 2

Tutkielmani käsittelee skeittaajien kokemuksia skeittaamisen sijoittumisesta Turun kaupunkiympäristöön ja skeittaajien yhteisöllisyyttä. Skeittaaminen on vakiinnuttanut paikkansa urheilun kentällä sekä kaupunkikulttuurissa ja on tämän takia tärkeä aihe kaupunkitutkimukselle. Laji käyttää kaupunkitilaa luovalla tavalla ja merkityksellistää kaupunkia lajille sopiviin tarkoituksiin.

Tutkimuksessa lähestytään tutkimuskysymyksiä etnografisen kaupunkitutkimuksen viitekehystä käyttäen aineistona haastattelua ja kyselyä. Metodina käytetään laadullista sisällönanalyysiä skeittaajien kokemusten tarkasteluun. Tutkielman keskeisiä käsitteitä ovat kaupunkiympäristö ja yhteisöllisyys.

Tutkimuksesta selviää, että skeittaajat kokevat skeittaamisen olevan yhteisöllinen laji, jossa toisia tuetaan. Skeittaus sijoittuu Turun kaupunkitilaan itsenäisenä, mutta kaupungin ja järjestöjen tukemana. Skeittaajat kokevat, ettei kaupunki tee tarpeeksi lajin eteen ja vastauksissa näkyy tyytymättömyys. Toisaalta tuloksissa selviää, että monet ovat tyytyväisiä nykyiseen tilanteeseen. Tulosten perusteella voidaan todeta, että lajin harrastajien kokemukset ovat monipuolisia, mutta kaupungin toivotaan tekevän enemmän. Tuloksissa korostuu myös lajin yhteisöllisyys ja sen vaikutus skeittaajien kokemukseen lajista.

Avainsanat: Skeittaaminen, kaupunkiympäristö, kaupunkisuunnittelu, yhteisöllisyys, alakulttuuri, skeittikulttuuri

Sisällysluettelo

1	Johdanto	1
1.1	Lajin historia	2
1.2	Tutkimuskysymykset ja aiheen rajaus	3
1.3	Aikaisempi tutkimus	4
1.4	Teoreettinen viitekehys ja keskeiset käsitteet	5
1.5	Aineisto ja analyysimenetelmät	6
1.6	Tutkimusetiikka ja tutkijapositio	7
2	Analyysi ja tulkinta	9
2.1	Skeittipaikat	9
2.2	Skeittaaminen Turussa	11
2.2.1	Lajin näkyvyys	11
2.2.2	Kaupungin rooli	12
2.3	Skeittikulttuuri ja yhteisöllisyys	14
2.4	Mielipiteiden muutos	16
3	Yhteenveto	18
3.1	Johtopäätökset	18
3.2	Jatkotutkimusmahdollisuudet	20
	Lähdeluettelo	21
	Liitteet	24

1 Johdanto

Tutkimukseni keskittyy skeittaamiseen osana Turun kaupunkiympäristöä ja tilaa sekä skeittaamisen yhteisöllisyyteen Turun kontekstissa. Skeittaamiseen on tärkeä kiinnittää huomiota, sillä skeittaaminen on vakiinnuttanut paikkansa urheilun kentällä ja osana laajempaa kaupunkikulttuuria. Tässä tutkimuksessa selvitän haastattelun ja kyselyn avulla, miten lajin harrastajat kokevat kaupungin ottavan skeittaamisen huomioon Turun kaupunkisuunnittelussa, miten laji sijoittuu Turun kaupunkiympäristöön ja miten yhteisöllisyys näkyy harrastajien keskuudessa. Vastauksien avulla saadaan tietoa skeittaajien omista kokemuksista kaupunkitilasta ja siitä, miten skeittaajat näkevät oman yhteisönsä. Tutkimus sijoittuu etnografisen kaupunkitutkimuksen kentälle. Tällä tavalla saadaan kokemustietoa tutkittavalta yhteisöltä auttamaan esimerkiksi kaupungin kaupunkisuunnittelussa ja muissa kehityshankkeissa. Kaupunkitutkimus edistää näiden lisäksi alueellista elinvoimaa sekä vuorovaikutusta. (Turku n.d.)

Skeittaaminen eli rullalautailu on rullalaudan päällä liikkumista ja temppujen tekemistä. Laji on kasvattanut suosiotaan viime vuosien aikana ja yleistynyt katukuvassa skeittaamiseen erikoistuneina kauppoina ja lajin harrastajina. MTV Uutiset uutisoi 31.5.2020, miten skeittaaminen kasvatti suosiotaan erityisesti koronapandemian aikaan, sillä lajia pystyi harrastamaan ulkona ja yksin, kun rajoitukset olivat voimassa. Temppuja on monenlaisia ja niille on omat nimensä kuten esimerkiksi ollie tai kickflip. Skeittauksessa käytetään myös paljon vierasperäisiä sanoja, kuten esimerkiksi backside tai frontside kuvaamaan skeittilaudan puolia.

Skeittaaminen rajoittuu Suomessa ulkona lähinnä vain kaupunkiin ja kesäkauteen, sillä se vaatii ”flatin” eli tasaisen pinnan, mikä on myös kuiva ja kova. Turussa on yhteensä kuusi kaupungin ylläpitämää skeittipaikkaa skeittihallin ja lukuisien muiden ”spottien”¹ lisäksi (Anttila 2023). Talvisin lajia voi harrastaa skeittihalleissa ja Turussa on yksi kaupungin omistama skeittihalli, joka on auki syksystä kevääseen (Turku n.d.). Kesäisin hallit ovat kiinni, joten tämä lisää skeittaamisen näkyvyyttä erityisesti katukuvassa. Skeittauksen keskittyminen kaupunkiin tekee siitä hyvän kohteen etnologiselle kaupunkitutkimukselle. Skeittaus käyttää lajina kaupunkitilaa luovalla tavalla hyväkseen. Skeittarit etsivät kaupungista erilaisia ”spotteja”, joissa he skeittaavat ja käyttävät kaupunkitilaa siihen

¹ Spotti on skeittaukselle sopiva paikka, jonka perimmäisenä ideana ei ole skeittaaminen. Tunnetaan myös nimellä luonnospotti. Esimerkkeinä spoteista on rappuset tai kadun reunakivi. (Skeittiparkit n.d.)

suunnittelelemattomalla tavalla. Suurin osa kyselyyn vastanneista kertookin skeittaavansa yleensä kadulla sijaitsevilla spoteilla. Tämä aiheuttaa myös sen, että skeittausta yritetään estää erilaisin keinoin ja skeittausta pidetään ei-toivottavana. Esimerkiksi parkkihalleihin on voitu levittää hiekkaa skeittaamisen estämiseksi tai mikroarkkitehtuurin avulla estää skeittaamista julkisessa tilassa. Spoteilla ja parkeilla on myös yleistä kuvata videoita, joita jaetaan erilaisilla alustoilla. Suosituimmilla videoilla onkin satojatuhansia katselukertoja esimerkiksi Youtubessa²

Skeittaamisen fyysisen puolen lisäksi skeittareiden keskuudessa on vahva skeittikulttuuri ja yhteisöllisyyden kokemus. Laji on pääsääntöisesti yksilöharrastus, mutta yhteisö on tärkeässä asemassa harrastajien keskuudessa. Skeittaamista voi harrastaa yksinään, mutta kuten tutkimuksessanikin huomattiin, useimmiten skeittaajat skeittaavat porukoissa. Yhteisöllisyys ei kuitenkaan rajoitu vain kokemukseen vaan myös esimerkiksi vaatetyylillä on tähän vaikutusta. Tyyli on osa alakulttuurista pääomaa ja se tuo esille kuulumisen yhteisöön (Harinen yms. 2006, 57). Skeittaajien keskuudessa vallitsee tietynlainen tyyli, joka vahvistaa yhteisön näkymistä ja siihen kuuluvuutta.

Käsittelen tutkielmassa ensin skeittaamisen historiaa, jonka jälkeen siirryn käsittelemään tutkimuksen aihetta sekä aikaisempaa tutkimusta. Sen jälkeen avaan keskeisiä teorioita ja metodologiaa, joita käytän tutkielmassa. Tämän jälkeen kirjoitan tutkielman eettisistä haasteista, minkä jälkeen siirryn analysoimaan aineistoa teemoittain. Lopuksi avaan tutkielman johtopäätöksiä, joita analyysistä on selvinnyt ja vertailen niitä aikaisempaan tutkimukseen. Käytän tutkimuksessa lajin harrastajista nimeä skeittarit ja itse lajiin viittaa skeittaamisena. Käytän sanaa skeittaaminen rullalautailun sijaan, sillä lajin harrastajat viittaavat itseensä näin ja rullalautailu-sanaa käytetään lähinnä vain virallisissa yhteyksissä.

1.1 Lajin historia

Skeittaamisen nähdään syntyneen Kaliforniassa 1960-luvulla, kun surffaajat eivät päässeet merelle aallottomina päivinä (Snyder 2017, 35). Lautojen massatuotanto alkoi nopeasti tämän jälkeen ja 1973 polyuretaanipyörien keksimisen jälkeen lajin suosio lähti ripeään nousuun (Harinen yms. 2006, 13). 1980-lukua on kutsuttu ramppiskeittauksen vuosikymmeneksi, sillä

² ThraserMagazine-kanavan Helsinkiin sijoittuvalla Independent's "Get Your Sh!t Together" Video -videolla on yli 500 tuhatta katselukertaa. Se on julkaistu 1.7.2024.

skeittaajat alkoivat rakentaa itse tehtyjä skeittiramppeja. Samalla vuosikymmenellä Yhdysvalloissa perustettiin kansallinen rullalautailuliitto (National Skateboard Association, NSA). Samalla laji rantautui myös Länsi-Eurooppaan ja media alkoi kiinnostua lajista. (Cassorla 1990, 21–25.) Tämän jälkeen lajin suosio on kasvanut aaltomaisesti, mikä on näkynyt skeittaajien määrän kasvuna, erilaisina kisoina ja skeittaamiseen keskittyneiden järjestöjen perustamisena. Vuonna 2020 skeittaus oli ensimmäistä kertaa olympialaisten virallisena lajina, mikä kertoo samalla lajin kasvaneesta suosiosta ja sille annetusta uudenaikaisesta merkityksestä.

Laji saapui Suomeen hiukan myöhemmin, 1980-luvun loppupuolella. 1990-luvulla Suomessa lajia pidettiin marginaalisen ryhmän toimintana ja häiriköintinä, mikä haittasi lajin kehitystä (Suomen Rullalautaliitto ry). Suomessa on kuitenkin järjestetty lajin kisoja 1980-luvun lopusta saakka, kuten Suomenmestaruus -kisat. Suomeen perustettiin vuonna 2003 skeittaamiseen erikoistunut lajiliitto, Suomen Rullalautaliitto ry, jolla on nykyään 34 jäsenyhdistystä ympäri Suomea. Turussa näistä sijaitsee kolme, Old Farts Sporting Club, Turun rullalautailijat ry ja Turun tyttörollalautailijat ry. 2000-luvun alussa jo varttuneet lajin harrastajat alkoivat vaatia kotikaupungeiltaan parempia harrastusmahdollisuuksia. Samalla lajia alettiin pikkuhiljaa arvostamaan enemmän ja sen suosio alkoi kasvaa. Nykyään Suomessa on myös ainakin kaksi lukiota, jossa voi opiskella skeittausta omalla linjalla. Nämä lukiot ovat Helsingin Yhteislyseon lukio ja Tampereen Sammon lukio. (Suomen Rullalautaliitto ry.) Helsingin linja on perustettu 2023 ja Tampereen linja taas 2021. Tämän lisäksi Turussa voi valita skeittauksen yläkoulun valinnaisaineeksi (Lehtinen 2024). Skeittaukseen erikoistuneet omat linjat lukioissa voivat kertoa skeittaamisen suosion kasvusta ja sen merkityksellisyydestä urheilukulttuurissa.

1.2 Tutkimuskysymykset ja aiheen rajaus

Tutkielman tavoitteena on selvittää skeittausta osana kaupunkiympäristöä. Keskeisiksi tutkimuskysymyksiksi rajautuivat seuraavat kysymykset:

1. Miten skeittaajat kokevat kaupungin ottavan yhteisön huomioon kaupunkisuunnittelussa?
2. Miten skeittaaminen sijoittuu Turun kaupunkiympäristöön?

3. Kokevatko skeittaajat skeittaamisen yhteisölliseksi toiminnaksi ja miten se näkyy Turussa?

Näiden kysymysten avulla sain laajan kuvan skeittaajien mielipiteistä ja siitä, miten he kokevat kaupungin ottavan heidät huomioon sekä skeittaamisen jäsentymisestä Turun kaupunkiympäristöön yhteisönä.

1.3 Aikaisempi tutkimus

Aikaisempaa tutkimusta kaupunkisuunnittelusta ja skeittaamisesta on paljon. Erityisesti Ruotsissa skeittaaminen on otettu osaksi kaupunkisuunnittelua menestyksekkäästi, kuten Bookin ja Edénin tutkimusartikkeli kertoo. Karin Bookin ja Gustav Svanborg Edénin *Malmö – the skateboarding city: a multi-level approach for developing and marketing a city through user-driven partnership* (2020) tutkimusartikkeli avasi sitä, miten Malmö on käyttänyt skeittausta kaupungin markkinoinnissa ja brändäyksessä hyväksi. Tämän lisäksi artikkeli painotti ruohonjuuritason toimijoiden ja kunnan välisen yhteistyön toimivuutta.

Tutkimuksessani käsitellänkin kaupungin ja skeittareiden yhteistyötä ja kokemuksia siitä.

Päivi Harisen, Hannu Itkosen ja Juhani Rautopuron kirjoittama *Asfalttprinssit – tutkimus skeittareista* (2006) syventyy tutkimuksessaan skeittaamiseen ja sen toimintaympäristöihin, yhteisöllisyyteen ja kulttuuriin. Tämän tutkimuksen materiaali tukee omaa tutkimustani hyvin, sillä käsittelen samoja teemoja laajasti eri näkökulmista ja skeittarien omiin kokemuksiin pohjautuen. Tämän lisäksi Gregory J. Snyderin *Skateboarding LA: Inside professional street skateboarding* (2017) syventyy ammattimaiseen katuskeittaukseen Los Angelesissa. Monet tämän tutkimuksen kyselyyn vastanneista kertovat juuri skeittaavansa spoteilla, jotka sijaitsevat usein kaupunkitilassa kaduilla. Snyderin tutkimus avaa hyvin skeittaamisen kulttuuria kaduilla, vaikkakin se keskittyy skeittaamisen ammattimaiseen puoleen.

Åsa Bäckströmin ja Shane Blackmanin artikkeli *Skateboarding: from urban spaces to subcultural Olympians* (2022) keskittyy kysymykseen skeittauksen luonteen muutoksesta. Skeittaus on ollut pienen yhteisön laji urbaaneissa tiloissa, mutta lajin yleistymisen myötä se on saanut uusia merkityksiä. Artikkelissa kysytään muun muassa sitä, onko skeittaus kasvanut aikuiseksi päästyään olympialaisiin ja pohditaan skeittaajien eriäviä mielipiteitä sen

valtavirtaistumisesta. Aihe nousi oman tutkimukseni aineistoissa esille, joten artikkeli tukee hyvin tätä tutkimusta.

Näiden teosten lisäksi skeittaamisen yhteisöllisyyttä on tutkittu runsaasti. Anniinan Tiri käsittelee pro gradu -tutkielmassaan ”*Mää vaan päätin että nyt mä käyn ostamassa oman laudan*” – *skeitti-identiteetin merkityksellisyys ja vuorovaikutteisuus harrastajien vähemmistön kokemuksissa*” (2024) vähemmistöön kuuluvien skeittaajien skeitti-identiteetin merkityksellisyyttä ja vuorovaikutteisuutta. Sukupuolivähemmistön asema ja yhteisöllisyys nousi esiin myös tämän tutkimuksen vastauksissa. Taru Heikkilä taas tutkii omassa opinnäytetyössään *Vaihtoehtona rullalautailu – tutkimus rullalautailun merkityksellisyydestä harrastajilleen* (2014) sitä, miten rullalautailu näyttäytyy skeittaajille heidän elämässään ja minkälaisia merkityksiä se antaa. Samaa asiaa pohditaan tässäkin tutkimuksessa yhteisöllisyyden näkökulmasta.

1.4 Teoreettinen viitekehys ja keskeiset käsitteet

Käytän tutkimuksessani viitekehystenä etnografista kaupunkitutkimusta. Tutkimus keskittyy kaupunkitilaan ja sen jäsentymiseen skeittaajayhteisön kokemuksissa. Etnografinen kaupunkitutkimus lähestyy kaupunkia humanistisen kaupunkitutkimuksen näkökulmasta tutkien kaupungin sosiaalisia ja kulttuurisia merkityksiä ja näiden kerrostumia. Sen keskeisenä tavoitteena on saavuttaa ja löytää kaupunkilaisten omia kokemuksia ja ääniä. (Vahtikari yms 2021, 9.) Tämän takia lähestyn aihetta kokemuskokulmasta, sillä tutkin skeittareiden omia kokemuksia kaupungista ja yhteisöllisyyden kokemusta.

Tutkielmassani keskeisiä käsitteitä ovat skeittaaminen, kaupunkiympäristö, kaupunkikulttuuri ja yhteisöllisyys. Kaupunkiympäristöllä tarkoitetaan yleensä ympäristöä, jossa on tiivistä rakentamista. Taajamat ovat tyypillisiä kaupunkiympäristöjä (Finto n.d.) eli juuri skeittaamiseen sopivat alueet. Skeittaaminen sijoittuu yleensä taajamiin niiden materiaalien takia. Kaupunkiympäristö-käsitteeseen voidaan lukea myös kaupunkien esteettinen puoli eli konkreettinen kaupunkiympäristö sekä eettiset puolet. (Tieteen termipankki n.d.) Tämä tekee termistä kaupunkia laajasti kuvaavan ja monikäyttöisen. Tämä tutkimus keskittyykin kaupunkiympäristöön ja sille annettuihin merkityksiin skeittaajien näkökulmasta.

Kaupunkikulttuuri liittyy vahvasti tutkimukseen, sillä skeittikulttuuri ja skeittaaminen on osa moninaista kaupunkikulttuuria. Ruoppila ja Cantell (2000) määrittelevät kaupunkikulttuurin

yksityisten tilojen, kuten koulu, koti tai työt, ulkopuolelle ja vapaa-ajalle sijoittuvaksi. Heidän mukaansa kaupunkikulttuuri on viihteellisiä ja yhteisöllisiä tapoja olla, jotka ajatellaan kaupunkielämälle ominaisiksi sekä velvollisuuksien ulkopuolelle. Skeittaaminen onkin usein vapaa-ajalla tapahtuvaa toimintaa töiden ja koulun ulkopuolella.

Tutkimuksessa selvitetään myös skeittaajien yhteisöllisyyttä. Yhteisöllisyydellä tarkoitetaan asian tai alueen ympärille muodostunutta ryhmää, joka koostuu yksilöistä ja jolla on sosiaalinen rakenne. Tätä ryhmää yhdistää yhteinen päämäärä tai tehtävä, tässä tapauksessa skeittaaminen. Yhteisöä pitää koossa normistot, jotka muokkaavat yksilön asemaa ja joihin liittyy ryhmäpaine ja sosiaalinen kontrolli. (Tampereen yliopisto n.d.) Skeittiyhteisöllä on erilaisia normeja, jotka tulevat ilmi kyselystä ja aineistosta ja pitävät yllä yhteisöllisyyttä.

1.5 Aineisto ja analyysimenetelmät

Tutkimuksen primääriaineistona käytän haastattelua ja nettikyselyä. Haastattelun toteutin kasvokkain teemahaastatteluna ja haastattelurunko oli puolistrukturoitu. Tämä tarkoittaa sitä, että haastattelussa oli valmiiksi laadittuja kysymyksiä, mutta vapaalle keskustelulle oli jätetty tilaa. Löysin haastateltavan Turun Rullalautailijat ry:n kautta, keille lähetin sähköpostia, minkä jälkeen haastateltava lähestyi minua viesteillä. Haastattelurunko löytyy tutkielman liitteistä (liite 1), mutta haastattelussa kysytyt lisäkysymykset eivät ole mukana. Haastattelu kesti noin 30 minuuttia. Äänitin haastattelun ja raakalitteroin sen eli jätin tutkimuksen kannalta epäolennaiset osiot pois. Litteroinnin jälkeen teemoittelin aineiston kyselyaineiston kanssa, jotta aineiston analyysi olisi helpompaa. Hyödynsin aineiston analyysissä aineistolähtöistä sisällönanalyysiä. Aineistolähtöisessä sisällönanalyysissä etsitään tekstistä merkityksiä objektiivisesti ja systemaattisesti (Tuomi & Sarajärvi 2018, 117). Tässä analyysitavassa käytetään induktiivisuutta eli yksittäisistä havainnoista edetään yleisempiin väitteisiin (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006). Kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus auttaa ymmärtämään ihmisten omia merkityksiä muun muassa ottamalla kontaktia tutkittaviin ihmisiin. Tällä tarkoitetaan sitä, miten laadullisella tutkimuksella pyritään löytämään ihmisten kokemukset aitoina esimerkiksi juuri haastattelun avulla. (Juhila 2021). Tutkimuksella pyritäänkin selvittämään juuri skeittaajien kokemuksia Turun kaupungista ja yhteisöllisyydestä.

Haastattelun lisäksi toteutin kyselyn, jonka jaoin skeittaaville tuttaville ja paikalliseen Tile Square -skeittikauppaan. Kyselyyn sain yhteensä 18 vastausta aikavälillä 26.2.–31.3. Kyselylomakkeessa oli yhteensä 16 kysymystä, joista kolme oli monivalintoja ja loput avoimia kysymyksiä. Vain neljä kysymyksistä oli pakollisia, joten osa vastaajista jätti vastaamatta joihinkin kysymyksiin. Kyselytutkimuksessa ei myöskään ollut ennalta määrättyjä sanamääriä ja vastausten pituus vaihtelikin suuresti. Kyselyssä oli neljä eri teemaa; oma skeittaustausta, skeittaaminen Turussa, skeittauskulttuuri ja lopuksi. Kohderyhmänä toimi Turussa skeittaavat henkilöt eri taustoista ja tasosta välittämättä. Kyselytutkimuksen vastauksiin on voinut vaikuttaa sähköinen alusta. Tiiviit vastaukset ja erilaiset ilmaisumuodot vastaajien välillä voivat osin selittyä digitaalisuudella. Kyselyä laadittaessa onkin tärkeä muistaa, että kysymykset usein ohjaavat vastaajaa tiettyyn suuntaan ja antavat aineistoa tietyistä ennakkoon määritellyistä näkökulmista. (Korkiakangas ym. 2016, 18-19.)

1.6 Tutkimusetiikka ja tutkijapositio

Tutkielmaan primääriset eettiset haasteet liittyvät aineiston keräämiseen ja analysointiin. Suurin eettinen haaste oli haastattelun toteuttaminen. Kerroin haastateltavalle anonymisoivani haastattelun, minkä lisäksi annoin haastateltavalle tietosuojailmoituksen. Haastatteluja oli kuitenkin vain yksi, joten haastateltavan tunnistaminen on mahdollista. Turun skeittiyhteisö on todella pieni ja yhtenäinen, joten haastateltavan tunnistaminen ja tietäminen on tämän takia todennäköistä. Tämän takia päätin käsitellä haastattelu- ja kyselyaineistoa yhtenä kokonaisuutena ja viitata aineistoihin samalla tavalla. Anonymisoinnin lisäksi itse haastattelutilanteeseen liittyy eettisiä haasteita. Kysymysten tulisi olla mahdollisimman neutraaleja, etteivät ne johdattele haastateltavaa. Tutkijan tulee siis noudattaa eettisiä ohjeita itse haastattelutilanteessakin.

Itse kysely toteutettiin täysin anonyyminä, joten sen vastauksista ei käynyt ilmi vastaajan tietoja. Tämän takia kyselyyn ei liittynyt primäärejä eettisiä ongelmia. Kyselyyn sai kuitenkin halutessaan laittaa sähköpostinsa valmiin kandidaatintutkielman lukemista varten. Näitä tietoja säilytin yleisen tietosuoja-asetuksen mukaisesti. Kysely oli toteutettu niin, että vastaaminen olisi matalan kynnyksen toimintaa ja perustuisi vastaajien omaan kiinnostukseen osallistua tutkimukseen.

Näiden haasteiden lisäksi on hyvä pohtia omaa paikantumista. Oma kiinnostukseni aihetta kohtaan sai minut tutkimaan aihetta, mikä on vaikuttanut tutkimukseni lähtökohtiin. Oma positioni tutkittavassa aiheessa on kuitenkin melko ulkopuolinen. En kuulu skeittiyhteisöön, mutta olen ollut tekemisissä sen kanssa tuttavieni kautta. Tuttavieni tuoman informaation lisäksi myös sosiaalisessa mediassa vastaan tullut sisältö on vaikuttanut näkemyksiini. Minulle oli siis muodostunut tietynlainen mielikuva aiheesta ja siihen liittyvistä teemoista. Huomasin kuitenkin tutkimusta tehdessäni, että tietoni ovat todella pintapuolisia, mikä hyödytti tutkimuksen tekoa. Tämän lisäksi kaupunkitutkimuksen näkökulma toi skeittaamiseen täysin uuden perspektiivin, mikä vei minua kauemmas tutkitusta aiheesta tietämisestä.

2 Analyysi ja tulkinta

Kyselyyn vastasi yhteensä 18 henkilöä. Vastaajista 56 % oli 30–39-vuotiaita ja 39 % 20–29-vuotiaita. Vain yksi vastanneista oli 10–19-vuotias. Vastaajista vain yksi oli nainen ja loput 17 vastaajaa miehiä. Vastaajien skeittihistoria tämän sijaan oli laaja. Suurin osa (67 %) oli skeitannut yli 10 vuotta. Yhteensä 22 % vastasi taas skeitanneensa joko alle vuoden tai 1–3 vuotta. Näiden lisäksi yhteensä 12 % vastaajista kertoi skeitanneensa 3–5 tai 5–10 vuotta. Suurin osa vastaajista kertoi saaneensa innostuksen lajia kohtaan kavereilta. Kavereiden jälkeen useimmat vastasivat Tony Hawk's pelit nuoruudessa³. Kavereiden ja videopelien lisäksi monet vastasivat veljen tai sukulaisten olleen osana innostukseen.

Vuodenajan vaikutus skeittaamiseen oli vaihteleva. Suurin osa vastaajista kertoi vuodenajan vaikuttavan skeittaamiseen. Erityisesti talvella skeitattiin vähemmän ja kesällä enemmän. Esimerkiksi eräs vastaajista kertoi skeittaavasta 1–2 kertaa kuukaudessa talvella, kun kevään ja syksyn välillä taas 1–3 kertaa viikossa. Yksi vastaaja tosin kertoi skeittaavansa talvella jopa enemmän kuin kesällä. Monille vuodenajalla ei ollut väliä. Vuodenaika ei selvästi vaikuttanut enemmän skeittaaviin. Enemmän skeittaavat skeittasivat keskimäärin 3–6 kertaa viikossa kesät talvet. Monet mainitsivat sään vaikuttavan skeittaamiseen huomattavasti. Eräs vastaajista kertoi aloittaneensa skeittaamisen vasta tammikuussa 2025 ja skeitanneensa nyt noin neljä kertaa viikossa hallilla⁴. Hän jännitti sitä, miten sää ja sateet tulevat vaikuttamaan harrastukseen ja skeittaamisen määrään. Toinen vastaajista kertoi skeittaavansa vain ulkona kelien salliessa, joten talvella skeittaaminen jäi kokonaan pois.

2.1 Skeittipaikat

Skeittaaminen on vahvasti ympäristöä huomioivaa ja muuttavaa toimintaa. Lajissa käytetään tilaa sille suunnittele mattomalla tavalla, minkä vain lajia harrastavat oivaltavat ja näkevät. Kävellessäni skeittaavan ystäväni kanssa kaupungilla, hän useamman kerran kertoi ohittamamme paikan olevan suosittu skeittispotti tai paikan soveltuvan hyvin skeittaamiseen. Ulkopuolisena en olisi kiinnittänyt kaiteeseen tai kadun kivetykseen huomiota tai löytänyt

³ Tony Hawk's on skeittausaiheinen urheilupelisarja. Se on nimetty skeittaaja Tony Hawkin mukaan. Ensimmäinen sarjan peli ilmestyi 1999, jonka jälkeen sarjaan ilmestyi pelejä vuoden välein 2007-vuoteen asti. Viimeisin peli on ilmestynyt 2020. (Tony Hawk n.d.)

⁴ Hallilla tarkoitetaan Turun kaupungin omistamaa Cube-skeittihallia. Cube on auki syksystä kevääseen. (Turku n.d.)

paikalle muita merkityksiä. Esimerkki kertoo skeittauksen innovatiivisuudesta ja tilan merkityksen muuttumisesta lajille sopivaksi. Skeittaus luokin toimintamahdollisuuksia sinne, missä liikuntamahdollisuudet puuttuvat (Harinen 2010, 107). Skeittaus vaatii myös kovan alustan, joten se tapahtuu usein urbaaneilla alueilla.

Kyselyssä kysyttiin parasta ympäristöä skeittaamiselle. Suurin osa vastaajista koki, ettei rauhallisuudella tai muiden läsnäololla ollut väliä, kunhan pääsee skeittaamaan. Kuitenkin yhteensä seitsemän vastaajaa kertoi haluavansa skeitata rauhallisessa ympäristössä. Tämän lisäksi ruuhka häiritsi. Ruuhkassa ja rauhallisuuden rikkoutumisesta mainittiin erityisesti lasten häiritseminen ja skuuttaajat⁵. Lapsien ymmärrettiin ja haluttiin saada harrastaa, mutta lasten huolimattomuus ja ennakoimattomuus koettiin turvallisuuskysymyksenä.

Rauhallisuuden vastapainoksi kuitenkin monet mainitsivat ihmisten läsnä olemisen. Eräs vastaajista kertoi, että muista ihmisistä saa ”paljon energiaa ja inspiraatiota, jolloin on sellanen hyvä flow”. Suurin osa mainitsikin kavereiden tärkeyden. Eräs vastaaja kirjoitti näin: ”yksin pomppiminenkin on joskus ihan ok, mutta 90 % se tapahtuu porukassa”. Kavereiden kanssa skeittaamista pidettiin mukavampana kuin yksinään skeittaamista. Kavereiden kanssa skeitatessa vastauksissa mainittiin myös kuvaaminen ja sen vaikuttaminen skeittispotteihin ”kuvataan paljon niin käydään mis sattuu ettimäs kaikkii paikkoi”. Vastaaja kertoo, että nuorempana tuli käytyä skeittipaikoilla, mutta niiden huonon kunnon takia hän käy yleensä kaduilla spoteilla. Nykyään skeittaaminen koostuukin paljolti kuvaamisesta ”käydään kuvaamassa ja etitään luonnon paikkoja, missä saa otettua siistin videon, et se on sellasta vähän niin ku uniikkia”.

Vastaajien keskuudessa yleisemmäksi skeittipaikaksi kerrottiin Cube. Yhteensä kahdeksan vastaajaa kertoi skeittaavansa Cubella etenkin talvisin. Tämän lisäksi mainittiin useasti erinäiset spotit kaupunkitilassa sekä parkit Turussa. Esimerkiksi Turun kauppatori mainittiin useamman kerran sekä kauppatorin vieressä oleva aukio. Skeittaaminen ei kuitenkaan rajoittunut vaan keskustan alueelle vaan vastauksissa mainittiin myös Kaarina ja Pansio. Tämän lisäksi Naantali ja Paimio. Epämieluisimpia paikkoja kysyttäessä ruuhka ja ihmispaljous mainittiin useimmiten. Erityisesti skeittiparkit nousivat monien vastauksissa esille juuri ruuhkan takia. Skeittiparkeista ei tykätty myöskään huonon viihtyvyyden tai lapsien takia. Eräs vastaaja mainitsi Turun parkit yleisesti viitaten juuri Turun kaupungin ylläpitämiin skeittiparkkeihin. Hänen mukaansa parkit ovat huonossa kunnossa. Hän kertoi,

⁵ Skuuttaajat tarkoittavat tempupotkulautailijoita. Skuuttaus on yleistynyt skeittaamisen rinnalle ja lajia harrastetaan usein samoissa paikoissa kuin skeittausta.

miten niiden ollessa paremmassa kunnossa, parkeille tulisi lähdettyä useammin, jopa yksinään. Ruuhkan ja parkkien lisäksi vastauksissa toistui likaiset alueet, joissa on kiviä tai muuta roskaa. Roskien kerrottiin haittaavan skeittaamista ja pyörien tökkäävän helposti niihin. Näiden lisäksi vilkkaat alueet nousivat esille muutamassa vastauksessa. Tämä sopii hyvin kuvauksiin mieluisimmista skeittipaikoista, joissa arvostettiin rauhallisuutta. Vastauksissa mainittiin myös erään skeittielementtejä tekevän yrityksen parkit epämieluisimpina paikkoina skeitata.

2.2 Skeittaaminen Turussa

2.2.1 Lajin näkyvyys

Turussa toimii yhteensä kolme Suomen rullalautaliiton alla olevaa järjestöä. Järjestöt pitävät yllä skeittikulttuuria Turussa ja järjestävät erilaista toimintaa lajia harrastaville. Esimerkiksi kaupungin ylläpitämällä Cubella järjestetään viikoittain järjestöjen vuoroja. Lajilla on siis jatkuvaa toimintaa. Skeittaaminen ottaa myös eri tavalla kaupunkitilaa haltuun verrattuna esimerkiksi jääkiekkoon tai tennikseen. Näitä lajeja harrastetaan niille tarkoitetuilla paikoilla, kun taas skeitata voi lähes missä tahansa kaupungin alueella.

Kyselyssä kysyttiin lajin yleisestä näkyvyydestä Turussa. Itse skeittarit ja skeittaaminen toistui vastauksissa useimmiten ja kauppatori mainittiin monesti ”torilla se näkyy varmasti eniten suurelle yleisölle”. Useammassa vastauksessa mainittiin myös oma harrastuneisuus ja sisäpiirin tieto kuten esimerkiksi ”vahatut ledget”⁶. Eräs vastaaja kertoi miten ei osannut kiinnittää aikaisemmin huomiota skeittaamiseen, kun ei vielä skeitannut. Esimerkiksi juuri edellä mainitut ”vahatut ledget” jäivät monilta huomaamatta. Myös skeittivaatteet mainittiin. Skeittibrändien vaatteet ovat nykyään yleisiä ja niiden pitäjä ei välttämättä tiedä merkin olevan skeittaukseen erikoistunut ”esim trasher paita oli et se levis sillee niinku jokapuolelle ja kaikki kulttuureihi ja ihmisille ketkä ei tienny et se on skeittimerkki”. Skeittaamattomat ihmiset voivat tällöin omalla toiminnallaan lisätä lajin näkyvyyttä tietämättä lajista juuri mitään. Vaatteiden lisäksi mainittiin kauppatorin laidalla sijaitseva Tile Square -liike, joka on erikoistunut skeittitarvikkeisiin ja -vaatteisiin. Sen mainittiin tuovan ”hyvää näkyvyyttä katukuvaan”.

⁶ Vahatuilla ledgeillä tarkoitetaan vahattua reunusta, jota voi skeitata. Reunukseen laitetaan vahaa, jotta skeittilauta liukuisi siinä paremmin.

Kaikki eivät kuitenkaan olleet tyytyväisiä skeittauksen näkyvyyteen ja erityisesti kaupungin toimia kritisoitiin ”kaupunki ei edesauta tarpeeksi tavoitteissa” tai ”kaupungin toimesta ei mitenkään”. Kaupungin toimista ja sen lajin edistämisestä kysyttäessä suurin osa vastasikin negatiivisesti. Eräs vastaajista sanoi, että ”ainut hyvä asia on Cube”. Monet muut tahot kuitenkin mainittiin kuten ”Turun rullalautailijat ry, Tile Square, Rotarit⁷ ja Hesburger”. Aktiivien vaikuttamisen kerrottiin olevan isossa roolissa ja muuten asioiden ei olisi koettu tapahtuvan. Kysymys tosin jakoi mielipiteitä positiivisesta negatiiviseen. Monet kertoivat kaupungin edistäneen skeittaamista. ”Ollaan saatu aikaiseksi Pansion parkki, Hirvensalon kamojen järjestely, pari streeetikamaa Kupitalle sekä yhdistyksille skeittityöryhmän kokoontumiset muutaman kuukauden välein. Vaikkakin kehitys on ollut hidasta ja kivuliasta näen, että ollaan menossa katulaleja hyväksyvämpään suuntaan”, eräs vastaaja kirjoittaa. Myös Kauppatori mainitaan tässäkin kysymyksessä, ”kaupunki tuli siihen tulokseen et kauppatori on kaikille ja skeittaajat on myös tervetulleita”. Kahtena kesänä on myös järjestetty Kauppatorilla Market Square Mayhem, jolloin kaupunki on antanut skeittaajien käyttää Kauppatoria. Toisaalta kaupungin toimista ei oltu täysin varmoja ja niitä kritisoitiin hiukan ”no joo, mut turussa monta huonosti tehtyä projektia, et sinänsä ei edistämistä, mut näyttää et jotain tehty”. Kaupungin toimia vertailtiin myös muihin kaupunkeihin ”aika vähän verrattuna muihin kuntiin ja kaupunkeihin”.

2.2.2 Kaupungin rooli

Suurin osa vastaajista koki kaupungin enemmänkin rajoittaneen kuin edistäneen skeittaamista Turussa, ”[kaupunki] poistanut itse rakennettuja spotteja. Kupittaan minirampin tuhoaminen on vieläkin aivan tajuton ratkaisu” ja ”itse tehdyt paikat hävitetään vaikka ei varmasti häiritsisi ketään”. Useammassa vastauksessa mainitaankin itse rakennettujen paikkojen purkaminen sekä ”skatestopperit”⁸. Eräs vastaaja kuitenkin kertoi, että yksityiset tahot estävät skeittaamista useammin kuin kaupunki. Hänen mielestään ”skeittaaminen [on] tavallaan anarkistista” ja ymmärtävänsä yksityisten tahojen kiellot. Tämän lisäksi kritisoitiin harrastepaikkojen kunnostamisen kulujen ”kaatuvan yhdistysten niskaan”.

Kyselyssä ja haastattelussa kysyttiin kaupungin skeittaamisen edistämisen ja rajoittamisen lisäksi kokemuksia siitä, että ottaako kaupunki skeittaamista huomioon

⁷ Rotareilla viitataan Turun Rotaryclubiin.

⁸ ”Skatestopper” on skeittaamista estäväksi tarkoitettu väline, joka kiinnitetään skeitattaviin elementteihin kaupunkitilassa esimerkiksi penkkeihin tai reunakivetyksiin. Usein esteet muotoillaan huomaamattomiksi ja tilaan sopiviksi eivätkä tilan muut käyttäjät kiinnitä niihin huomiota.

kaupunkisuunnittelussa. Tällä tarkoitetaan uusien skeittipaikkojen kaavoitusta tai suunnittelua sekä skeittareiden yleistä huomioimista kaupungin päätöksenteossa. Suurin osa vastaajista vastasi kysymykseen kielteisesti, ”no en ole kokenut ja haluaisin kokea sen”. Kaupunkitilassa oleva vapaa julkinen tila, jossa skeittaamista tapahtuu, koettiin katoavaksi ja tilalle koettiin rakennettavan liiketiloja ja hotelleja. Myös rakentamisessa käytettävien materiaalien ei koettu sopivan skeittaamiseen. Turun Sanomat julkaisi artikkelin vuonna 2023 Telakkarantaan valmistuneesta skeittipaikasta, jota itse skeittarit kritisoivat. Skeittipaikka tehtiin yhteistyössä Turun Rullalautailijat ry:n, Turun kaupungin ja Turun alueen rotaryclubien kanssa. Skeittipaikka saa artikkelissa paljon kiitosta, mutta kivelementtien muotoa ja sijoittelua kritisoidaan. (Kittilä, 2023). Paikka on kuitenkin kritiikin lisäksi saanut paljon positiivisia kommentteja ja se mainittiin myös kyselyn vastauksissa onnistuneena paikkana. Eräs vastaaja kertoo myös, että Turun kaupungintatterin edessä olevaa aukiota suunniteltiin skeitattavaksi Turun Rullalautailijat ry:n kanssa, mutta laatat eivät kuitenkaan soveltuneet skeittaamiseen. Heikosti tai välttävästi tehdyistä projekteista siis löytyi useampia esimerkkejä.

Kielteisten vastausten lisäksi kaupungin koettiin ottavan skeittaamisen huomioon kaupunkisuunnittelussa. Eräs vastaaja kertoi, miten ”tyyliin 2021 [järjestettiin] iso palaveri missä kaupungin pääkaupunkisuunnittelija ja tampereelta ja helsingistä asiantuntijoita skeittaamisen puolesta [tapasivat]”. Tapaamisessa keskusteltiin siitä, millaisia vaikutuksia skeittaamisella on sekä millaisia mahdollisuuksia se luo, kun kaupunkitilaa käytetään skeittaamiseen. Kaupungin puolelta on siis tehty toimia ottaa skeittaaminen huomioon kaupunkisuunnittelussa ja edistää lajia. Sama vastaaja kertoi myös, miten Kauppatorin valmistuttua torin alueella oli paljon päihteiden käyttöä. Skeittareiden viedessä tilan, päihteiden käyttö väheni ja torista tuli rauhallisempi. Skeittaamisella on siis ollut myös positiivisia vaikutuksia. Skeittaamisen ottaessa kaupunkitilaa haltuun, kaupunkeihin liittyvät negatiiviset puolet voivat vähentyä tai siirtyä muualle. Toisaalta eräs vastaajista kommentoi, että ”en tiedä onko se mikään välttämättömyyskään. Lajissa paikkojen metsästäminen on iso osa kuitenkin”. Tällä hän tarkoittaa kaduilta löytyvien spottien etsimistä ja niiden skeittaamista rakennettujen parkkien tai tilojen sijaan. Tällöin skeittaamista ei tarvitsisi ottaa kaupunkisuunnittelussa huomioon vaan antaa skeittaajien etsiä luonnollisia spotteja kaduilta.

Turussa kaupungin osallistuminen skeittaamisen edistämiseen tai rajoittamiseen jakoi mielipiteitä. Suurin osa koki kaupungin enemmän rajoittaneen kuin edistäneen skeittaamista. Myös kaupunkisuunnittelun osalta mielipide kaupungin toimista oli kielteisempi. Kaupunki on kuitenkin mukana monissa skeittaamista edistävässä hankkeissa. Esimerkiksi Pansion ja

Telakkarannan skeittipaikkojen kunnostus ja rakennus on tehty Turun kaupungin, Turun rotaryclubien ja Turun rullalautailijat ry:n kanssa yhteistyössä. Kaupunki on siis monissa hankkeissa mukana, vaikka ulospäin kaupungin toiminta saattaa näyttää todella vähäiseltä.

2.3 Skeittikulttuuri ja yhteisöllisyys

Monissa yhteisöissä vallitsee yhtenäinen kulttuuri. Kulttuurilla tarkoitetaan tapoja, joiden kautta ihmiset ovat vuorovaikutuksessa toistensa kanssa ja elävät elämäänsä. Nämä tavat ovat sanallisesti ja sanattomasti välittyviä toimintatapoja, arvoja ja uskomuksia. (Kouri 2015, 15). Kulttuurien sisälle taas syntyy usein alakulttuureja, joiden tavat ja aatteet erottavat joukon laajemmasta yhteisöstä. Joukolla on usein myös yksittäinen asia, kuten skeittaaminen, joka yhdistää tätä yhteisöä. (Opetushallitus, Tekstiilikulttuuri ja minä.) Skeittareiden tapauksessa alakulttuurilla viitataan tiiviisiin yhdessä toimiviin porukoihin (Harinen ym. 2006, 55). Urheilulajien ympärille syntyykin usein yhtenäinen kulttuuri, joka kasvattaa yhteisöllisyyttä. Harrastus voikin liittää skeittaajat osaksi kuviteltua ja laajempaa alakulttuuria ja yhteisöä. Tällöin voi kokea olevansa yhdessä ihmisten kanssa, joita ei koskaan tapaisikaan. (Harinen ym. 2006, 55.)

Kyselyn vastaajat kokivatkin skeittaamisen olevan enimmäkseen yhteisöllistä toimintaa. ”Skeittauksessa tuntee olevansa osa yhteisöä ja kaikki ottavat mukaan avoimin mielin” ja ”ehdottomasti kollektiivista sekä yhteisöllistä toimintaa. Lajin parissa ihmisiä kaikista eri taustoista, mutta spoteilla kaikki ovat saman kiinnostuksen parissa”, kirjoittavat kyselyyn vastanneet henkilöt. Lajin yhteisöllisyys korostui myös Harisen ym. tutkimuksessa. Harisen ym. kyselytutkimuksen vastaajista 84,2 % koki, ettei heidän ryhmällään ole johtajaa. Samassa kyselytutkimuksessa suurin osa skeittareista vastasi *olemme kaikki skeittarit hyviä kavereita keskenämme*. (Harinen ym. 2006, 56.) Tämä puoltaa tässä kyselyssä saatuja vastauksia. Kyselyn vastauksissa korostui myös Turun skeittiyhteisön pienet piirit, jossa lähes kaikki tuntevat toisensa. ”Kaikki on käytännössä toistensa kavereita”, vastattiin kyselyyn. Tämä osaltaan edistää yhteisöllisyyden tunnetta.

Suurin osa vastaajista koki kuitenkin, että skeittaaminen on sekä yhteisöllistä että yksityistä toimintaa. ”Vaikka kyseessä on yksilölaji, niin onnistuneista tempuista iloitaan kuin joukkueena”, kirjoitti eräs vastaajista. Toinen taas kertoi, että ”mielestäni skeittaus on yksilöharrastus joukkueessa. Jokainen saa olla omanlainen ja harrastaa tavallaan jolla sen

kokee mieluisekseen”. Skeittaaminen tapahtuu pääsääntöisesti yksilöllisesti ja omaehtoisesti, mutta usein ryhmän tukemana ja yhteisön sisällä. Eräs vastaaja kertoi,

”mä voin lähteä [hallille] sillee et kukaa mun tuttu ei lähe, mut mä lähen sinne ja siel on kuitenkin jotai tuttu, et tulee juteltuu ja oltuu. Ei siel omissa oloissa tuu oltuu jos lähtee tommosee paikkaa, mis on muit skeittareit”.

Vastauksissa siis korostuu lajin yhteisöllisyys. Vaikka laji onkin yksilöharrastus, tuo muiden skeittareiden läsnäolo ja kannustus harrastajille yhteisöllisyyden tunteen.

Yhteisöllisyyden lisäksi skeittarit kokivat skeittikulttuurin olevan todella yhtenäinen etenkin Turussa. Yhtenäiseen kulttuuriin vaikutti vahvasti joukon yhteisöllisyys ja samankaltaiset ihmiset. ”Skeittaajat jakavat saman kulttuurin kaupungista tai maasta riippumatta mielestäni. Harrastajat ovat kuitenkin hyvin paljon saman tyyllisiä ihmisiä, ja lajiin kuuluu uusien skeittipaikkojen rakentaminen talkoo voimin. Yhteisöllisyys on vahvasti läsnä”, eräs vastaaja kirjoittaa. Toisaalta yhteisön jäsenet koettiin myös toisistaan erilaisiksi ihmisiksi, mutta kulttuurin koettiin olevan jotakuinkin sama riippumatta henkilöistä. Sama kokemus toistuu Harisen ym. tutkimuksessa, jossa vastaajat kokivat kulttuurin olevan yhtenäinen (Harinen ym. 2006, 56). Tämän lisäksi iän koettiin olevan vain numero eikä siitä piitattu yhteisön sisällä, ”voi alkaa juttelemaan toisen kanssa vaikkei tunne toista edes. Ihan sama kuinka iso ikäero on esim. 11 v ja 41 v”. Yhtenäinen kulttuuri siis koettiin yhdistävänä voimana skeittaajien keskuudessa.

Skeittaamista on pidetty usein pojille tai miehille ominaisempana harrastuksena. Kyselyyn vastanneista henkilöistä 17 oli miehiä ja vain yksi vastaajista oli nainen. Vastaajien sukupuolijakauma voi siis kertoa osaltaan skeittaamisen sukupuolittuneisuudesta.

Vastauksissa kommentoitiin sitä, että skeitatessa kiinnitetään huomiota ensin sukupuoleen taitojen sijasta. Tyttöskeittareilta saatettiin myös odottaa eräänlaisia todisteita taidoista ja lokeroita skeittaaja juuri tyttöskeittaajaksi ihan vain skeittaajan sijaan. Toisaalta sukupuoli koettiin yhdistävänä voimana ja tyttöskeittaajien antama tuki koettiin todella tärkeäksi. Tirin tutkimuksessa vähemmistöasema tai sukupuoli koettiin yhteisöllisyyttä lisääväksi (Tirin 2024), mikä vahvistaa tämän kyselyn tuloksia.

2.4 Mieliteiden muutos

Skeittaamista pidettiin aluksi häiriköintinä ja marginaalisen ryhmän toimintana (Suomen Rullalautaliitto ry). Skeittaaminen kiellettiin monissa maissa ja esimerkiksi Norjassa skeittilautojen myyminen tai skeittaamisen markkinointi oli kiellettyä laissa vuosina 1978–1989 (Olympics n.d.). Mielipiteet ovat kuitenkin muuttuneet tästä. Kyselyn vastauksissa koettiin, että ”siinä missä ennen skeittareita pidettiin huligaaneina ja kaduille räkivinä lapsina, käytetään skeittausta monessa markkinoinnin tukena luomaan kuvaa trendikkästä ja nuorekkaasta asiasta”. Skeittaamista ja skeittareita onkin nähty erilaisten yritysten markkinoinnissa. Esimerkiksi Giganti ja Finnkino olivat mukana tukemassa Chasing The Spot -hanketta, jonka avulla mahdollistettiin Suomen skeittimaajoukkueen matka Tokion kesäolympialaisiin (epressi n.d.; Newspress n.d.). Samalla yritykset antoivat näkyvyyttä lajille. Lajin päästyä mukaan olympialaisiin, monet kyselyn vastaajista kokivat mielipiteiden muuttuneen myönteisempään suuntaan. Esimerkiksi eräs vastaajista kirjoittaa näin: ”olympialaiset loi skeittauksesta varmasti uudenlaista mielikuvaa, joka korostaa skeittausta urheiluna ja kilpaurheiluna mikä varmasti vaikuttaa asenteisiin isommallakin kaavalla”. Myös Turun Sanomien artikkelissa kommentoidaan olympialaisten tuoneen positiivista näkyvyyttä lajille ja auttaneen projektien rahoituksissa (Hietala, 2024). Skeittaus oli myös todella suosittua vuosien 2020–2021 aikaan, mikä edisti lajin näkyvyyttä katukuvassa. Vastauksissa lajin näkyvyyden kasvun koettiin vaikuttaneen myös ihmisten mielipiteisiin. Mielipiteiden voidaan siis kokea muuttuneen lajin alusta voimakkaasti.

Skeittaajien omat mielipiteet olivat myös muuttuneet ajan saatossa. Vastauksissa korostui iän tuomat muutokset omaan näkökulmaan, trendien liikkeet sekä oma kehitys ja itsevarmuus.

”On todellakin, aiemmin ei oikein ollut suhtautumista, ja nyt se on ollut ihan ykkösjuttu ja voimavara, joka tuntuu vaikuttavan vähän kaikkeen. Varsinkin sen yhteisön merkityksen tajuaa vasta, jos itse skeittaa, ja enhän mäkään sitä tässä kohtaa kovin paljoa voi tajuta”

kirjoittaa eräs vastaajista, joka on skeitannut vasta muutaman kuukauden. Useammassa vastauksessa toistuu yhteisön vaikutus lajiin kohdistuneisiin muuttuneisiin mielipiteisiin. Yhteisön koettiin olevan kannustava ja sen vaikuttaneen positiivisesti siihen, miten laji nähtiin positiivisemmin. Omien mielipiteiden lisäksi itse skeittaamisen koettiin muuttuneen lajina. Skeittaamisen muuttumista kaupallisemmaksi ja ”oikeaksi urheilulajiksi” kommentoitiin. Kaikki vastaajat eivät myöskään olleet tyytyväisiä lajin saaman huomion tuomiin muutoksiin, ”mielestäni lajin suosio vaikuttaa negatiivisesti skeittikulttuuriin”. Lajin suosion kasvu oli

joidenkin vastaajien mukaan vienyttä lajia kauemmas juuristaan ja lajin alkuperäisestä tarkoituksesta. Samaa asiaa pohdittiin myös esimerkiksi Schwierin ja Kilberthin (2019) kirjassa sekä Bäckströmin ja Blackmanin (2022) artikkelissa. Lajin suosion kasvu ja kaupallistuminen herättää siis yleisesti kiinnostusta ja jakaa mielipiteitä.

3 Yhteenveto

3.1 Johtopäätökset

Skeittaaminen on vakiinnuttanut paikkansa urheilun kentällä ja osana kaupunkiympäristöä. Skeittaajat ja kaupunki ovat jatkuvassa vuorovaikutuksessa keskenään ja tilasta käydään usein kamppailua. Skeittarit häädetään spoteilta eikä skeittaamisen koeta sopivan tietyille julkisille paikoille. He kuitenkin tästä huolimatta ottavat kaupunkitilan haltuun ja muokkaavat sitä itselleen sopivaksi. Esimerkiksi Espoossa sijaitsevassa parkkihallissa käytiin skeittaamassa talvella, sillä ulkona ei pystynyt skeittaamaan. Parkkihallia käytiin kuitenkin hiekoittamassa omistavan tahon toimesta, millä pyrittiin estämään skeittaaminen. Skeittarit kuitenkin harjasivat hiekan pois alueelta ja jatkoivat skeittaamista. Tilasta ja sen käytöstä siis taistellaan. Sama pätee Turussa. Vastauksissa kerrottiin, miten skeittarit häädetään usein erityisesti yksityisten tahojen omistamilta paikoilta, sillä skeittareita ei haluta paikalle. Skeittarit voidaan kokea häiritsevinä ja tilaan sopimattomina. Taustalla pätee vieläkin ajatus skeittareiden huligaanisesta luonteesta. Tämä käsitys on kuitenkin ajan saatossa muuttunut osittain. Helsingin Sanomien mielipidekirjoituksessa (Oppman, 2025) kirjoitettiin, että ”skeittaus on ihan yhtä tärkeä laji kuin jalkapallo tai tennis”. Tämä todistaa omalta osaltaan skeittaukseen kohdistuneiden merkitysten muuttumista. Laji koetaan yhtä tärkeänä kuin valtavirtalajit ja sille toivotaan lisää rahoitusta ja näkyvyyttä.

Kyselyn kaupungin ja skeittaajien yhteistyötä koskevissa vastauksissa toistui kaupungin passiivisuus ja muiden tahojen aktiivisuus. Kaupunki on kuitenkin ollut mukana monissa projekteissa muiden tahojen kanssa. Sen osallisuutta ei kuitenkaan nähty ja kaupunki koettiin jopa skeittaamista estäväksi ja rajoittavaksi tahoksi. Monesti päättävissä asemissa olevien tahojen pienet ja huomaamattomat päätökset eivät tule suurempaan tietoisuuteen vaan ulkopuoliset henkilöt kuulevat ja näkevät vain suuremmat ja heitä koskettavat päätökset. Tällöin päättävästä tahosta, tässä tapauksessa Turun kaupungista, voi välittyä kuva, että se ei tee skeittaajien eteen toimia. Kaupungin skeittaamisen huomioiminen kaupunkisuunnittelussa jakoi vastaajien mielipiteitä melko paljon. Suurin osa vastauksista oli negatiivisia eli kaupungin ei koettu ottavan skeittaamista huomioon. Vastakohtana oli tosin positiiviset kommentit, joissa mainittiin esimerkkeinä kaupungin toimia. Esimerkit olivatkin erona tyytymättömien ja tyytyväisten vastaajien välillä. Vaikuttaakin siltä, että kaupungin

toimiminen koettiin passiivisena, kun asiaan ei olla perehdytty. Tämä on toisaalta johtopäätös vastauksista ja yhteisöön kuulumattomalta jäseneltä. Toisaalta eräs vastaaja pohti, että tarvitseeko skeittaamista huomioida ollenkaan skeittaamisen luonteen takia. Skeittaaminen on lähtenyt alun perin kaduilta ja aktiivisten harrastajien kautta muovautunut nykyiseen muotoonsa ajan saatossa. Tällöin pelkkien luonnollisten spottien etsiminen ja niillä skeittaaminen palauttaisi lajin juurilleen. Toisaalta skeittaamiselle tarkoitetut parkit ja tilat tekevät lajista saavutettavampaa suuremmalle yleisölle ja luovat turvallisemman tilan esimerkiksi kokeilla lajia.

Lajin näkymisestä kysyttäessä, Turussa lajin koettiin lähinnä näkyvän itse skeittareiden kautta. Toisaalta monet vastauksista kertoivat näkevänsä skeittauksen yhteisöön kuulumisen kautta eri tavoin tai täysin uudella tavalla. Yhteisöön kuulumisella onkin suuri merkitys pienten merkkien huomaamisella. Esimerkiksi aiemmin mainitut skatestopperit ovat tällaisia huomaamattomia merkkejä. Tällaiset merkit jäävät yhteisöön kuulumattomilta huomaamatta. Pienten merkkien lisäksi esimerkiksi skeittiparkkeihin ei välttämättä kiinnitä ulkopuolisena huomiota. Skeittiparkit kuuluvat kaupunkiin samalla tavalla kuin jalkapallokenttä tai maauimala, eikä niihin välttämättä kiinnitetä huomiota, jollei niitä aktiivisesti huomioida.

Skeittaajien vastauksissa toistui kavereiden ja erityisesti yhteisön tärkeys kaikissa kyselyn aihepiireissä. Lajin koettiin olevan yksilöharrastus, mutta samalla yhteisöllistä. Sama vastaus toistui parhaassa ympäristössä lajin harrastamiselle. Vaikka monet kokivat rauhallisten paikkojen olevan parhaita skeittaamiselle, kavereiden ja yhteisön läsnäoloa arvostettiin. Epämieluisimpia paikkoja olivat kuitenkin ruuhkaiset paikat. Tässä ei määritelty sitä, koetaanko kaverien läsnäolo lisäävän ruuhkaa vai lasketaanko heidät sen ulkopuolelle. Kavereiden lisäksi etenkin Turun pienet piirit koettiin yhteisöllisyyttä lisääviksi. Spoteille tai parkeille mentäessä törmättiin lähes aina tuttuihin, jotka saatettiin ottaa mukaan videoihin ja keille juteltiin. Tämän lisäksi skeittikulttuurin koettiin olevan yhtenäinen Turussa. Yhteisöllisyyttä rikkoi kuitenkin sukupuolien ero. Vähemmistöstatuksen, tässä tapauksessa sukupuolen, koettiin muokkaavan yhteisöllisyyden kokemusta. Kuitenkin sukupuoli koettiin myös yhdistävänä tekijänä ja sen ympärille muotoutui tiivis yhteisö, jossa tuettiin toisia. Skeittaamisen koettiin siis olevan yhteisöllinen laji, jossa ystävät ja tutut tukevat toisiaan riippumatta iästä ja taitotasosta.

Skeittaamisen ja siihen kohdistuvien asenteiden taustalla on suurempi tarina, joka kertoo skeittareiden matkasta häiritsevinä pidetyistä huligaaneista olympialajiksi. Toki vieläkin

vanhat asenteet vallitsevat, mutta eivät yhtä vahvasti. Kaupunki voisi edistää tätä muutosta omilla toimillaan ja ottaa lajin huomioon kaupunkisuunnittelussa. Kuten Malmön tapauksessa, voisi Turku kuunnella ruohonjuuritason tekijöitä ja luoda Turusta Suomen Malmön. Siellä kaupunki ja skeittaajat edistävät yhdessä kaupungin sekä yhteisön etuja tekemällä aktiivista yhteistyötä ja näin parantavat molempien toimintaedellytyksiä. Kuten kyselyssäkin eräs vastaaja totesi ”skeittaus tulee aina kuulumaan kaduille”. Kaupunki voisi nähdä lajin tuomat mahdollisuudet ja hyödyntää sitä toiminnassaan ja imagossaan samalla tavalla kuin se hyödyntää merenrantakaupunkina merta.

3.2 Jatkotutkimusmahdollisuudet

Skeittaamista on tutkittu monesta eri näkökulmasta ja kaupunkitutkimuksen viitekehyksestä. Tässä tutkimuksessa keskityttiin kuitenkin vain Turun kaupunkiin. Tutkimusta voisi jatkossa laajentaa koskettamaan toista kaupunkia ja sen skeittiyhteisöä sekä vertailla näiden kahden kaupungin eroja. Aineistona käytettiin vain skeittiyhteisöön kuuluvia henkilöitä, mutta vertailevassa tutkimuksessa voitaisiin informantiksi ottaa myös kaupunkien puolelta työntekijöitä, jotka ovat täysin eri asemassa skeittaajiin nähden. Eri kaupungin lisäksi skeittaamisen rinnalle on noussut skuuttaus, johon ei tässä tutkimuksessa keskitytty ollenkaan. Skuuttajien mukaan ottaminen laajentaisi tutkittavaa yhteisöä ja antaisi laajempia tutkimustuloksia samankaltaisista yhteisöistä. Skuuttaajat ja skeittarit käyttävät usein myös samoja paikkoja lajien harrastamiseen, joten tuloksilla voitaisiin edistää molempien lajien toimintaympäristöjä.

Jatkotutkimusmahdollisuudet ovat siis laajat ja skeittaamista olisi hyvä tutkia lisää. Sitä koskeva tutkimus ei kerro ainoastaan skeittaamiseen liitetystä merkityksistä vaan antaa laajan kuvan kaupunkien käytöstä, kaupunkilaisten mielipiteistä ja alakulttuurien erilaisista merkityksistä. Tutkimuksen avulla kaupunkia voidaan kehittää kaupunkilaisten avulla ja saada kaupunki näyttämään asukkailtaan.

Lähdeluettelo

Primaarimateriaali

Haastattelu: Turku, 11.2.2025. Haastattelijana Venla Kataja.

Kyselylomake: Skeittajat, 18 anonymia vastausta. Microsoft Forms -kysely, 26.2.–31.3.2025.

Tutkimuskirjallisuus

Bäckström, Åsa & Shane Blackman. 2022. Skateboarding: From Urban Spaces to Subcultural Olympians. *Young* 30(2): 121–131.

Cassorla, Albert. (1988) 1990. *Rullalautailu*. Suomentanut Sami Wilenius ja Jyrki Korpelainen. Hämeenlinna: Karisto Oy.

Harinen, Päivi. 2010. Skeittaripoika se laudallansa... - Liikunnan muuttuvat merkitykset ja maisemat. *Kasvatus & Aika* 4 (2): 99–108.
<https://journal.fi/kasvatusjaaika/article/view/68189/29096>

Heikkilä, Taru. 2014. *Vaihtoehtona rullalautailu – Tutkimus rullalautailun merkityksellisyydestä harrastajilleen*. Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön opinnäytetyö. Mikkeli: Mikkelin ammattikorkeakoulu.

Jokinen, Arja. 2021. Laadullisen tutkimuksen näkökulmat. Teoksessa *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*, toimittanut Jaana Vuori. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto. Viitattu 19.4.2025.
<https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/mita-on-laadullinen-tutkimus/laadullisen-tutkimuksen-nakokulmat/>

Juhila, Kirsi 2021. Laadullisen tutkimuksen ominaispiirteet. Teoksessa *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*, toimittanut Jaana Vuori. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto. Viitattu 19.4.2025.
<https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/mita-on-laadullinen-tutkimus/laadullisen-tutkimuksen-ominaispiirteet/>

Korkiakangas, Pirjo, Pia Olson, Helena Ruotsala & Anna-Maria Åström 2016. Kirjoittamalla kerrottua. Teoksessa *Kirjoittamalla kerrotut: kansatieteelliset kyselyt tiedon lähteinä*, toimittaneet Pirjo Korkiakangas, Pia Olsson, Helena Ruotsala & Anna-Maria Åström. 7–39. Helsinki: Ethnos ry.

Kouri, Jaana, toim. 2015. *Askel kulttuurien tutkimukseen*. Turku: Turun yliopisto.

Ruoppila, Sampo & Cantell Timo. 2000. Ravintolat ja Helsingin elävöityminen. Teoksessa *URBS kirja Helsingin kaupunkikulttuurista*, toimittanut Stadipiiri. 35-53. Helsinki: Edita.

Saaranen-Kauppinen, Anita & Anna Puusniekka. 2006. Aineisto- ja teorialähtöisyys. KvaliMOTV - Menetelmäopetuksen tietovaranto. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen

tietoarkisto. Viitattu 9.4.2025.
https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kvali/L2_3_2_3.html

Schwier, Jürgen & Veith Kilberth. 2019. *Skateboarding between subculture and the Olympics. A youth culture under pressure from commercialisation and sportification*. Bielefeld: Transcript Verlag.

Snyder, Gregory J. 2017. *Skateboarding LA: Inside Professional Street Skateboarding*. New York: New York University Press. 35
<https://ebookcentral.proquest.com/lib/kutu/detail.action?docID=4834252>.

Tieteen termipankki. 2025. *Kaupunkisuunnittelu*. Julkaistu 21.4.2025. Viitattu 18.4.2025.
<https://tieteentermipankki.fi/wiki/Estetiikka:kaupunkisuunnittelu>

Tiri, Anniina. 2024. ”Mää vaan päätin että nyt mää käyn ostamassa oman laudan” - skeittidentiteetin merkityksellisyys ja vuorovaikutteisuus vähemmistön kokemuksissa. Muodin ja tekstiilisuunnittelun pro gradu -tutkielma. Rovaniemi: Lapin yliopisto.

Tuomi, Jouni & Anneli Sarajärvi 2018. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki:

Muu aineisto

Anttila, Marika. 2023. Turun Telakkarantaan valmistui uusi skeittialue. *Turun Sanomat*. 8.5.2023. Viitattu 18.3.2025. <https://www.ts.fi/uutiset/5988554>

Epressi. 2019. *Finnkino sponsoroi Suomen skeittimaajoukkuetta kohti 2020 olympialaisia*. Julkaistu 5.12.2019. Viitattu 3.4.2025. https://www.epressi.com/tiedotteet/musiikki-ja-viihde/finnkino-sponsoroi-suomen-skeittimaajoukkuetta-kohti-2020-olympialaisia.html?utm_source=chatgpt.com

Finto. n.d. *Kaupunkiympäristö*. Viitattu 18.4.2025. <https://finto.fi/koko/fi/page/p30644>

Hietala, Joonas. 2024. Olympialaiset tuovat rullalautailulle positiivista näkyvyyttä – ”Se parantaa infrastruktuutin rakentumista ja harrastusmahdollisuuksia”. *Turun Sanomat*. 28.7.2024. Viitattu 27.4.2025. <https://www.ts.fi/urheilu/6388909>

Kittilä, Jukka. 2023. Turku pidetään Suomen epäystävällisimpänä skeittikaupunkina – Telakkarannan kurbit eivät koostu yksittäisistä kivelementeistä, tässä piilee vaara. *Turun Sanomat*. 2.7.2023. Viitattu 18.3.2025.
https://www.ts.fi/teemat/6035618?_gl=1*f6951d*_gcl_au*MjEzODE0NzA5Ni4xNzQwNDA4NTQw*_ga*MTYzODEyODE0LjE3MzIwMjM5NTU.*_ga_B2WMRYW5J0*MTc0MDQwODUzOS40LjEuMTc0MDQwOTAzOC4yLjAuMA..

Lehtinen, Eeva. 2024. Skeittaaminen on paljon muutakin kuin liikuntaa – ja vain Turussa se on yläkoulun valinnaisaine. *Turun Sanomat*. 11.1.2024. Viitattu 18.3.2025.
<https://www.ts.fi/teemat/6198998>

MTV Uutiset 31.5.2020. Skeittaamisen suosio lisääntyi koronakriisissä – harrastajayhteisön monimuotoisuus lisääntyy. Viitattu 7.5.2025.
<https://www.mtv.fi/lyhyet/51f1cc22ecbd81356e02/video-skeittaamisen-suosio-lisaantyi-koronakriisissa-harrastajayhteison-monimuotoisuus-lisaantyy>

- Newsdesk. 2019. *Gigantti tukee Suomen skeittimaajoukkueen kokoamista Chasing The Spot -olympiahankkeen yhteistyökumppanina*. Julkaistu 20.5.2019. Viitattu 3.4.2025. https://www.mynewsdesk.com/fi/gigantti/news/gigantti-tukee-suomen-skeittimaajoukkueen-kokoamista-chasing-the-spot-olympiahankkeen-yhteistyokumppanina-369521?utm_source=chatgpt.com
- Olympics n.d. Foul Play: The time Norway banned skateboarding. Julkaistu 4.5.2020. Viitattu 4.4.2025. <https://www.olympics.com/en/news/when-norway-banned-skateboarding>
- Opetushallitus n.d. Tekstikulttuurit ja minä. Viitattu 19.4.2025. <https://www.oph.fi/fi/oppimateriaali/tekstiikulttuurit-ja-mina/2-alakulttuurit/vaatteet-mun-aatteet>
- Oppman, Piritta. Miksi ihmeessä skeittausta ei tueta enemmän? Viitattu 6.5.2025. <https://www.hs.fi/mielipide/art-2000011193953.html>
- Skeittiparkit n.d. *Skeittauksen sanasto*. Viitattu 31.3.2025 <https://www.skeittiparkit.fi/sanasto>
- Suomen Rullalautaliitto n.d. *Lajiesittely*. Viitattu 18.3. <https://www.rullalauta.fi/lajiesittely>
- Tampereen yliopisto n.d. Yhteisöt. Viitattu 6.5.2025. <https://sites.tuni.fi/ykt/yhteiso/>
- Tony Hawk. n.d. *Tony Hawk Bio*. Viitattu 9.4.2025. <https://www.tonyhawk.com/#front>
- Turku n.d. *Skeittihalli Cube*. Viitattu 9.4.2025. <https://www.turku.fi/nuoret/asiointikanavat/skeittihalli-cube>

Liitteet

Liite 1. Kyselylomake

Skeittaaminen osana kaupunkiympäristöä ja skeittaajien kokemukset kaupunkisuunnittelusta

Opiskelen Turun yliopistossa kulttuurien tutkimusta ja teen kandidaatintutkielmaa skeittaamisesta. Minua kiinnostavat skeittaamisen roolit, esteet ja mahdollisuudet osana Turun kaupunkiympäristöä, ennen kaikkea skeittaajien näkökulmasta.

Kyselyaineisto on anonyymia, ja säilytän sen itselläni tutkielman valmistumiseen saakka, jonka jälkeen aineisto tuhotaan. Tutkimukseni on tarkoitus valmistua nyt keväällä ja jos haluat lukea sen, jätä yhteystietosi kyselyn lopussa olevaan sarakkeeseen. Jos aiheesta herää kysymyksiä niin minuun voi olla yhteydessä!

Venla Kataja / vhkata@utu.fi

Pakolliset kysymykset merkitty tähdellä ()*

Oma skeittaustausta

1. Ikä *
2. Sukupuoli *
3. Kuinka kauan olet skeitannut? *
4. Mistä olet saanut innostuksen lajia kohtaan? *
5. Kuinka usein skeittaata? Vaikuttaako vuodenaika tähän?

Skeittaaminen Turussa

6. Missä yleensä skeittaat?
7. Minkälaisessa ympäristössä skeittaat mieluiten? Esimerkiksi rauhallinen, ei muita, vilkas. Avaa vastaustasi.
8. Mitkä ovat epämieluisimpia paikkoja skeitata?
9. Näkyykö laji mielestäsi Turussa? Missä ja miten?
10. Onko kaupunki mielestäsi edistänyt skeittaamista Turussa?
11. Onko kaupunki yrittänyt rajoittaa lajia jotenkin? Miten?
12. Koetko kaupungin ottavan skeittaamisen huomioon kaupunkisuunnittelussa? Jos koet, miten? Jos etkoe, miten ei?

Skeittauskulttuuri

13. Koetko skeittaamisen olevan kollektiivista vai yksityistä toimintaa, vai sekä että? Avaa vastaustasi.

14. Koetko, että skeittaajien keskuudessa on yhtenäinen kulttuuri? Entä alakulttuureja? Jos koet, perustelee.
15. Onko suhtautumisesi skeittaamiseen muuttunut ajan saatossa? Jos kyllä, miten ja mikä siihen on vaikuttanut?
16. Koetko, että skeittaamiseen kohdistuneet mielipiteet ovat muuttuneet? Miten?

Lopuksi

17. Muuta lisättävää tai kommentteja?
18. Sähköpostisi valmiin kandin lukemista varten.

Liite 2. Haastattelurunko

Oma historia

1. Ikä, sukupuoli
2. Kuinka kauan oot skeitannut?
3. Mistä saanut innostuksen lajia kohtaan?
4. Kuinka usein skeittaat? Vaikuttaako vuodenaika?

Järjestötoiminta

1. Kerro järjestöstä, mikä on mitä tekee, kuinka kauan pystyssä
 - a. Ohjelmaa, tapahtumia tms
 - b. Kuinka paljon ihmisiä?
2. Onko turussa muita samankaltaisia järjestöjä?
3. Tekeekö järjestö yhteistyötä kaupungin kanssa?

Skeittaaminen Turussa

1. Missä yleensä käyt skeittaamassa?
2. Mitkä ovat epämieluisimpia paikkoja skeitata?
3. Näkyykö laji mielestäsi Turussa? Missä ja miten?
4. Onko kaupunki mielestäsi edistänyt skeittaamista Turussa?
5. Onko kaupunki yrittänyt rajoittaa lajia jotenkin?
6. Ottaako kaupunki skeittaamisen huomioon kaupunkisuunnittelussa?

Muu

1. Koetko skeittaamisen olevan kollektiivista vai yksityistä toimintaa?
 2. Koetko että skeittaajien keskuudessa on yhtenäinen kulttuuri? Entä alakulttuureja?
 3. Koetko, että skeittaamiseen kohdistuneet mielipiteet ovat muuttuneet?
1. Muuta lisättävää, kommentteja tms.